

PRODYTOR (2) *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pro- oraz w -or).

sg I prodytor(e)m (1). ◇ pl G prodytor(o)w (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zdrajca [proditor – zdrajca Mącz 92d, Calep; wydawacz, wydawca, skaziciel; zdrajca – proditor Cn]

(2) : było też wiele między Pány przednieyżymi y Senatory Proditorow/ ktorzy w nocy táiemnie z obleżonymi rozmowy miewáli/ y [...] broni/ y żywności im dodawali *StryjKron* 572.

prodytor czyj (1): StryjKron 572 cf Szereg.

*Szereg: »zdrajca albo prodytor« (1): iáko on [Wawrzyniec Zaręba] zá podárkami był Krolewskim/ y Koronnego woýfká zdraycą/ álbo proditorem/ ia niewiem ktore nazwiśko lepśze/ iefli Polfkie/ iefli łáćinśkie *StryjKron* 572.*

Synonim: zdrajca.

ALKa